

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Confessarius Quoad alia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

penitens
spondere
vult, ille
vero eidem
confitens
illud pec-
catum sa-
cra Con-
fessarius
absolvat.
Nisi evi-
denter sci-
atur tale
peccatum
non esse
confessum.

Imo etiam
in tali casu
Megala-
nii, debere
absolvi.
Quomodo
se gerere
debeat Co-
fessarius
cum peni-
tente Suidot

Confessarius
non ad ver-
rens inter-
rogare de
circumstan-
tia necessa-
ria, non
putat
mortaliter.

An vero
tenetur
penitentem
admonere
defectu co-
missio?
Discordes
sententia.

plique, etiam eo fine, ut fraternè illum
corrigat, nisi id esset necessarium ad
cognoscendum proprium peccatum,
part. 7. tr. 3. resol. 3. 4. Vide verb. Sigillum
num. 49. Quod si incidenter penitens
manifestavit complices, hic verò ei-
dem Confessario confitens illud pecca-
tum taceat, Confessarius, postquam
eum interrogavit in communi, & res-
pondit se nihil aliud habere, tenetur il-
li absolutionem impendere; quia peni-
tenti pro se, & contra se credendum
est, & non est major ratio, cur alteri
major fides habeatur, quam sibi. Ita
Tol. r. lib. 3. cap. 10. num. 4. contra Hen-
riquez lib. 3. cap. 20. num. 6. part. 5. tr. 11.
resol. 2. 1. Contra verò si Confessarius
certò sciat, quòd penitens fecerit tale
peccatum, & non sit Confessus, habeat-
que de hoc evidentiam, non debet il-
lum absolvere, quia non est pronun-
cianda forma Sacramenti, ubi certò
constat subjectum esse indispotum: &
Confessarius non solum est iudex, sed
etiam Medicus. Ita Sancius *select. dis-
putat. 8. num. 6.* Sed, his non obstanti-
bus putat Megala *in 1. part. lib. 1. cap. 2.*
num. 12. talem Confessarium debere
absolutionem impendere; quia tenetur
sibi persuadere, quòd penitens ex-
cusetur ab illo peccato explicando, ut
sæpè contingit, nisi alias ritè dispositum
non absolvat, gravem se illi injuriam ir-
rogare, p. 3. tr. 4. res. 105.

40 Si penitens sit surdus, debet
Confessarius secundum Possevinum de
off. Curati. c. 7. num. 15. peccata audire
in loco remotiori, & illum non interro-
gare, nisi de puris necessariis in morta-
libus, ut sic sui, & surdi fatigationem
evitet, p. 5. tr. 6. res. 5.

41 Confessarius omittens aliquam
interrogationem necessariam ex inad-
vertentia, aut oblivione, non peccat
mortaliter. Ita Valerus. An vero te-
neatur penitentes admonere de defe-
ctu commisso? Affirmativè respondet
Fernandez, secluso scandalo, vel aliquo
detrimento. Sed Fillucius putat, quòd
tunc Confessarius tenetur admonere
penitentem; quando Confessio ex tali

defectu fuit invalida, vel ille defectus
conjunctus est cum damno tertii, vel
ipsum penitentis: si vero fuit valida,
quamvis absolutionem cum peccato
concesserit, non tenetur; sed sufficere,
quòd ipsum peniteat, part. 2. tractat. 15.
resol. 7. Tenetur autem admonere peni-
tentem, ut restituat, si culpa-
biliter in Confessione non obliga-
vit (sed non absque ejus expressa licen-
tia. Vide infra verb. Sigillum, num. 41.)
Imo si positivè dixit: *ne restituas*, quia
non tenetur, & postea penitens sit factus
impotens, tenetur ipse restituere, &
Nugus in addit. ad 3. part. tom. 2. quast. 8.
artic. 4. dub. 6. docet etiam teneri, si in
tali casu omisit culpabiliter peniten-
tem obligare; quia sive sit Parochus, si-
ve Parochi vicem gerat, tenetur doce-
re penitentem necessaria, alioqui erit
causa moralis, quòd penitens non re-
stituatur, & peccabit contra justitiam.
Sed contrarium docendum cum Bona-
cina de restit. disputat. 1. quast. 2. punct. 11.
num. 12. quia Confessarius non tenetur
ex officio temporibus bonis creditorum
prospicere, cum ab illis mercedem non
accipiat; sed solum tenetur ex virtute
Religionis monere penitentem ut re-
stituatur, in ordine ad illius salutem: un-
de, si id omittat, peccabit contra obligat.
Religionem, non contra justitiam, nec
ad restitutionem tenebitur, p. 2. tr. 16. sequi opi-
resolutione 1. Debet vero Confessarius
sequi opinionem penitentis, si sit
probabilis, etiam si sua sit probabilior, penitentis.
Vide verb. opinio, num. 9.

Confessio
tenetur ad-
monere, ut
restituatur,
si ad hoc
obligatio
est in Confes-
sione.
Sed impo-
tenti
trahitur
licentia.

Et si positi-
ve dixit non
teneri, ex
penitenti
factus
pauper, te-
netur ipse
ad restitu-
tionem.
Minime
verò, si so-
lunt prius
variè non
obligat.

Et tenetur
sequi opi-
nionem
probabilem
penitentis.

CONFESSARIUS
Quoad alia.

42 Confessarius in peccato mortali Confessa-
tionem excipiens, pec-
cat mortaliter. Sed si post audita pec-
cata, ante absolutionem, actum contri-
tionis eliciat, probabilis est opinio
Henriquez lib. 6. cap. 3. numer. 6. in gloss. mortali-
lit. V. contra Possevinum de off. Curati, ter.
cap. 45. numer. 45. quòd non peccat quia
Sacramentum in absolutione perficitur
quòd ab-

Confessa-
rio audita
do Confessio-
nes in mora-
li peccato
mortaliter.

condiam quæ fuit nulla. Leand. & aliip. 10. 11. 14. tenetur re- 7. 19. petere totâ Confess.

CONFESSARIUS Regularis.

Confessarius Regularis audire potest Confessiones Professorum recentium, qui stant sub cura Ma- gistri. Nam Clem. VIII. in decreto an- ni 1593. præcipit Superioribus Regula- rium, ut depurent confessarios, pro lu- ditorum numero. Quod non est intelli- gendum, ut debeat apponi numerus confessariorum sufficientium, qui ta- men habeant divisa onera confessiones recipiendi, ut interpretatur Suarez de Religion. tom. 4. lib. 2. cap. 15. num. 7. Sed quod sint multi confessarii, ut quilibet confiteri possit cui voluerit. Nam mens Pontificis in illo decreto fuit, Religio- forum in confitendo libertati consulere, ut patet ex illis verbis. Nonnullos in- firmiores interdum superiori suo conscientia maculas detegere formidantes, abducere possit in aeterna damnationis periculum, &c. Et in hoc decreto nomine subditorum veniunt etiam recenter professi: nam ratio Pontificis militat particulariter pro ipsis. Adde, quod Clemens præ- dictus approbavit constitutiones Thea- tinorum, in quibus habetur, ut unus- quisque confiteatur, cui voluerit ex Cō- fessariis deputatis, absque ulla disti- ctione. Peregrinas contrarium tenet, quia dictus Clemens mandat iuvenes manere in novitiatu sub cura magistri, cui soli confiteantur, &c. Sed ibi Ponti- fex non tradit præceptum, sed consiliū. Ita Molfesius tom. 1. 11. 7. cap. 14. n. 83. par. 3. tr. 2. resol. 5.

Et facula- rium mox in Ordine transiuro- rum, absq̃ appro- batione Epi- scopi. 2. Confessarius Regularis potest audire confessionem mox in suam Re- ligionem ingressuri, absque approba- tione Ordinarii, eumque absolvere à casibus Episcopalibus secundum Vec- chium, d. spu. ar. 9. dub. 7. num. 7. 5. qui- sicium Procuratorem de mente Cle- men. VIII. respō disse testatur, Nec ob-

stare contrarium decretum iussu eiusdē Clementis editum: quia in eo scilicet si de sa- cularibus, at proximè Religionem ingressurus non venit nomine sa- cularium. par. 3. tract. 2. resol. 46. Adverte etiam, quod si est approbatus ab Ordinario, virtute privilegiorum absolvere potest sa- culares à censuris Episcopali- bus, à casibus Papalibus occultis, & aliis Episcopalibus à iure. Vide verb. Absolvo. res. num. 20.

3. Non tamen potest absolvere ex- communicationem per duellum incur- sam: quia eam Clemens VIII. sibi re- servavit, decrevitque à nemine absolvi posse virtute cuiuscumque privilegii. Et quamvis Hurtado in 2. 2. disp. 170. sect. 21 §. 201. doceat, per hanc clausulam non derogari privilegiis Societatis, quia non exprimitur: non est tamen admittendus, quia Societas expressè re- minatur in decreto Sacræ Congregatio- nis super casibus reservatis die 9. Janua- rij 1602. & eius declaratione die 26. No- vembris 1602. Cæterum, quia in sulæ Siciliæ, Corsicæ, & Sardinie secundum probabilem opinionem Gambaruptæ de casibus servatis cap. 3. numero 8. contra Me- galam in 1. par. libr. 1. cap. 13. numero 20. non comprehenduntur sub nomine Ita- liæ, posset quis dicere, Patres Societa- tis in Insulis supradictis posse prædi- ctam excommunicationem absolvere. part. 5. tract. 14. resol. 103.

4. Potest nihilominus Confessarius Regularis dispensare in omnibus votis, in quibus potest Episcopus, excepto vo- to peregrinationis ultra duas dietas, cu- iuscumque diœcesis sint voventes. Ita ex communi Tannerus in 2. 2. disputat. 5. quest. 4. num. 92. Potestque vota com- mutare in minus bonum. Ita Medina lib. 1. cap. 14. §. 7. reg. 3. part. 3. tract. 5. resol. 25. 6. Quare. Item dispensare potest cum cō- iugaris incestuosus ad petendum debi- tum. Vide verb. Incestus, num. 3.

5. Cæterum Confessarius Regularis non potest audire Moniales nisi sit ap- probatus ab Episcopo, propter bullam Inscrutabili, imo declaratio Card. habet, quod approbatus pro Monialibus unius

Et si est approbatus ab Episcopo potest absolvere Papales & Episcopales censuras.

Non autem excommu- nicatione duelli.

Sed quid in hac Insula?

Potest etiam dispensare in votis Episcopali- bus.

Et cum in- cestuosus ad peten- dum debi- tum.

Mo-